

מסכת בבא מציעא

פרק ו

א. השוכר את האמנין, והטעו זה את זה, אין להם זה על זה אלא תרעמת. שוכר את החמר ואת הקדר להביא פרפרין וחלילים לפלה או למת, ופועליו להעלות פשתנו מן המשרה, וכל דבר שאבד, וסורו בזה, מקום שאין שם אדם, שוכר עליהן או מטען:

ב. השוכר את האמנין וסורו בזה, ידון על התחונה. אם בעל הבית חוזר בו, ידו על התחונה. כל המשנה, ידו על התחונה. וכל החוזר בו, ידו על התחונה:

ג. השוכר את החמור להוליכה בזה וזה, בפקעה, בפקעה וזה, בזה, אפלו זו עשר מילין וזו עשר מילין, ומתה, חב. השוכר את החמור והבריקה, או שנעשית אנגריא, אומר לו הרי שלך לפניך. מתה או נשברה, חב להעמיד לו חמור. השוכר את החמור להוליכה בזה וזה, בפקעה, אם הוליכה, פטור, ואם

היחממה, חֵיב. להוֹלִיכָה בַּבִּקְעָה וְהוֹלִיכָה בָּהָר, אִם הִחֲלִיקָה, חֵיב,
וְאִם הוֹחֲמָה, פָּטוּר. אִם מִחֲמַת הַמַּעֲלָה, חֵיב:

ד. הַשּׁוֹכֵר אֶת הַפֶּה לַחֲרֹשׁ בָּהָר וְחֲרֹשׁ בַּבִּקְעָה, אִם נִשְׁבֵּר הַקִּנְקוֹן,
פָּטוּר. בַּבִּקְעָה וְחֲרֹשׁ בָּהָר, אִם נִשְׁבֵּר הַקִּנְקוֹן, חֵיב. לְדוֹשׁ בַּקִּטְנִית
וְדֹשׁ בַּתְּבוּאָה, פָּטוּר, לְדוֹשׁ בַּתְּבוּאָה וְדֹשׁ בַּקִּטְנִית, חֵיב, מִפְּנֵי
שֶׁהַקִּטְנִית מִחֲלָקֶת:

ה. הַשּׁוֹכֵר אֶת הַחֲמוֹר לְהִבְיָא עָלֶיהָ חֲטִים וְהִבְיָא עָלֶיהָ שְׁעָרִים,
חֵיב. תְּבוּאָה וְהִבְיָא עָלֶיהָ תָּבֹן, חֵיב, מִפְּנֵי שֶׁהַנֶּפֶח קָשָׁה לַמִּשְׁאֹי.
לְהִבְיָא לְתֹךְ חֲטִים וְהִבְיָא לְתֹךְ שְׁעָרִים, פָּטוּר. וְאִם הוֹסִיף עַל
מִשְׁאוֹ, חֵיב. וְכַמָּה יוֹסִיף עַל מִשְׁאוֹ וִיְהִי חֵיב. סוּמְכּוֹס אוֹמֵר מִשּׁוּם
רַבִּי מֵאִיר, סָאָה לְגַמֵּל, שְׁלֹשָׁה קַבִּין לַחֲמוֹר:

ו. כָּל הָאֲמָנִין, שׁוֹמְרֵי שְׁכָר הֵן. וְכָלֹן שְׁאֲמָרוּ, טַל אֶת נֶשְׁלֶךְ וְהִבָּא
מַעוֹת, שׁוֹמֵר חֲנָם. שְׁמַר לִי וְאֶנְשְׁמַר לָךְ, שׁוֹמֵר שְׁכָר. שְׁמַר לִי,
וְאֶמַּר לוֹ הִנֵּחַ לְפָנַי, שׁוֹמֵר חֲנָם:

ז. הִלְוָהוּ עַל הַמִּשְׁכּוֹן, שׁוֹמֵר שְׁכָר. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, הִלְוָהוּ
מַעוֹת, שׁוֹמֵר חֲנָם. הִלְוָהוּ פְרוֹת, שׁוֹמֵר שְׁכָר. אֲבָא נְשָׂאֵל אוֹמֵר,
מִתֵּר אָדָם לְהַשְׁכִּיר מִשְׁכּוֹנוֹ נָשַׁל עָנִי לְהִיּוֹת פּוֹסֵק עָלָיו וְהוֹלִךְ, מִפְּנֵי
שֶׁהוּא כְּמִשְׁבִּיב אֲבִדָה:

ח. המַעבִיר חֲבִית מִמָּקוֹם לְמָקוֹם וּשְׁבָרָהּ, בֵּין שׁוֹמֵר חֲנֻם בֵּין
שׁוֹמֵר שָׂכָר, יִשְׁבַּע. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אָמַר, זֶה וְזֶה יִשְׁבַּע, וְתִמָּה אֲנִי אִם
יְכוּלִין זֶה וְזֶה לִשְׁבַּע: